

Megjelenik hetenként kétszer:

csütörtökön és vasárnap

Felelős szerkesztő:

SZENDRŐI JÓZSEF

Szerkesztőség és kiadóhivatal Sopron, Háromházter 3.

TELEFON 394. SZÁM.

ÚJ ÉLET

Előfizetési ár:

Egész évre . K 8.—

Fél évre. . . „ 4.—

Negyed évre. „ 2.—

Egyes szám ára 8 fill.

Hirdetéseket a lap kiadóhivatala megegyezés szerint felvesz.

Kéziratokat nem adunk vissza

Társadalmi és ismeretterjesztő lap.

Hősök napja; szerető megemlékezés.

(Cs.) A katolikus egyház szereti a hőseket, nevel hőseket s évezredek keresztül egy anya gyengédségével és szívósságával őrzi hőseinek emlékét. Bizonyítéka ennek a minden évben megújuló mindenszentek ünnepe. Oka pedig ennek az, hogy ő annak a szívéből fakadt, aki a keresztfán a szeretett legnagyobb, legmagasztosabb hősiességét gyakorolta az egész emberi nem iránt: Jézus Krisztus, Isten fia szívéből.

Azért tekint a magyar katolikus egyház is e világrengető háborúban oly kegyelettel a gépjegyek, srápnélek, ágyúgolyók záporával nem törődő, emberfeletti áldozatokat hozó honfiaink és hadfiaink felé. Élő és fényes bizonyítékai ők egytől-egyik az emberi testben lakozó halhatatlan lélek szépségének, nemességének, hatalmának s fölé az égiekhez való törekvésének. Vértanúi ők Isten szent nevére tett esküjökhez való hűségüknek! Hála a jó Istennek, az emberiség egy jó része megtalálta önmagát! E hősök minden

mozdulatokkal pozdorjává tépik az esztelen, lealacsonyító tant, hogy ők a majmok egyszerű állati leszármazékai volnának. Majomtudósok és majmoló tanárok ne e hősök között keressétek a ti majmaitokat. Lélekkel, halhatatlan, nagyratörő, nagyotbíró lélekkel ellátott emberek ők! Gondolom, hogy e háború után végleg leszámolunk a majomleszármazás vigéceivel. Keletről származott felfújt fejek nyugati tudomány címén, monizmust, azaz tisztán anyaelvűséget akartak belénk plántálni, hogy Isten és lélek létezésének a tudatát kiküszöböljék édes hazánkban is, — az embert erkölcsi felelősség alól kivonni, hogy egyszerű anyagcsere végeztessék az ő javukra és a pokol javára. Lelkiismeretlen tudománykufárok nézettek oda a harctérre, ahol ép elméjű és a haza szeretetével eltelt szívé, istenfélő véreink bámulatra méltó lelki nagysággal küzdenek azért is, hogy a barbár orosz a ti fejeiteket meg ne lékelje! Hasztalan dolog itt az egyéni felfogásra, meggyőződésre hivatkozni; itt a hősök napjának a ragyogása kergeti, szétfoszlatja képzelődő és nagyzó sötétségeteket!

Mindenszentek ünnepe nekünk az idén kettős ünnep. Ünnepeljük azon hősök emlékét, akik Isten ügyeért, igazságért és erényért küzdve díszítették a katolikus egyház egét s most mint Isten barátai a boldogság és dicsőség örök hazájának lakói s a mi közbenjáróink, de nem tehetjük, hogy büszke önértettel ne tekintsünk honfiainkra a harctéren, akik Istenért és hazáért és édes mindnyájunkért hősiessen a legnagyobb áldozatot hozzák, amelyre az ember embertársáért s az igazságért csak képes. Üdv nektek élő hadfiak a hősök, a szent hősök ezen nagy és együttes ünnepén!

Szerető megemlékezés vezet el bennünket a mai ünnep délutánján a temetőbe. Nem a rothadásba ment hűshoz, porrá lett csontokhoz zarándokolunk! Ily dőreségre, ily esztelen és embertelen felfogásra nem vagyunk kaphatók! Megragadjuk az alkalmat, szárnyat ölt a lelkünk, hogy ismét édes, szerető megemlékezésben összeköttetést találjunk azokkal, akik a mieink voltak, akiket szerettünk s akik bennünket szerettek; s akiknek utolsó sóhajuk az volt: odaát a jó Istennél találkozunk!

HA FIAM VOLNA.

Azt hittem, hogy kék lesz
Ragyogó szeme,
Göndör aranyfürtű
Szőszke kis feje.
Sirása olyan, mint
Vadgalamb-búgás,
Nevetése édes
Gerle-kacagás.

Apró kis kezével
Majd megsimogat,
Szájacska mondna
Kedves szavakat.
Puha kicsi karját
Nyakamra fonná,
— Anyám, édes anyám —
Fülembé súgná.

Csacsogása lenne
Ezüst-csengetyű,
Érte való vágyam
Fájó-gyönyörű.
Elviseltem volna
A világ bánatát,
Ha az Isten nekem
Ilyen kincset ad.

Hosszú évek multán
Mint sok annyian,
Ifjúvá nőtt volna
Az én kis fiam.
Elküldeném én is
Szent zászlónk alá,
Mikor a riadó
Harci kürt hívna.

És hogyha elesne
Édes hazánkért,
A Hadisten fonna
Sirjára babért.
Vadvirágos mezőn
Csendben aludna,
Fölötte kis madár
Hymnust dalolna.

Ha fájna is szívem
Büszkén siratnám,
Hiszen érted halna
Drága szép Hazám!
Vagy ha hoznák bénán
Összetörönten,
Porba hullnék érte
Előtted Isten!

De akit mi vártunk
Soha el nem jött,
Nem harcol vitézül
A hősök között.
Dicsőség fénye rá
Ragyogni nem fog,
Égő magyar szívem
Most ezért zokog!

Rábel Lászlóné.

Elmulás.

Irta: Martinovich Sándor S. J.

„Elhull a virág, eliramlik az élet“ — ezt susogja minden sárga levél, melyet a fák csupasz ágairól lepörget a novemberi szél. Erre gondol a halottak estéjéről hazafelé ballagó hívő is. A természet és a hangulat sohasem egyeznek annyira, mint az elköltözöttek nagy napján. A fakó szín eszméinket is komolyabb irányba tereli.

Eszembe jutnak a pogány rómaiak. Könnyeztek a sírnál. Könnyüket a reménytelenség facsarta, melynek jelképét rávésték a sírkövekre is: egy eltört korsót, amelyből víz folyik. Az élet mulandó, — akarták mondani — minden hiú és nyomtalanul tűnik el, mint kifolyt víz az iszapos talajban.

Szalámit, sajtot, akácmézet, Pilseni Bürgerbräu-sört, mindenféle gyümölcsnedvet a legjobb minőségben jutányos árban ajánl

Gruber János

csemegekereskedő

Megyei telefon 375.

Sopron, Várkerület 107/a szám.

A mai napon olyanokhoz is repül a szívünk-lelkünk, akiknek sirja nagyon messze van tőlünk, talán jeltelen is: a mi elhalt hőseinkhez a csatamezőn, kérvén a jóságos és irgalmas Istent: adj Uram lelkeiknek nemcsak örök nyugodalmat, hanem bőséges jutalmat, dicső, hervadhatatlan mennyei koszorút mindenüket áldozatul hozott nemes küzdelmükért és hősi halálukért.

A nyitott sírok meséje.

Pokorny Margit.

A magasba nézők közül való vagyok. Szeretem a napot, a világosságot, a havas ormok szédítő fehérségét. A természetben és a lélekben. De különösen a lélekben.

Szeretek a temetőben járni. Szeretem az ujonnan ásott sírok titkait vizsgálni. Mert a sírok sok titkot rejtenek. Mindig nyílnak és mindig zárulnak, az idő őket is bevonja a tapasztalások zománcával.

A föld mélye megnyílik, hogy magába vegye a belőle alkotott port s ez az örökös egyformaság teszi változatossá az életet. Nekünk helyet adtak mások s a mi nyitott sírjaink felett egy újabb nemzedék fon emlékezésoszorút.

Mert mi is elmegyünk majd!

És csakugyan elmegyünk egészen? Semmi sem marad itt belőlünk?

Hiszen a lelkünk világokat ölelt át s most elférünk egy lépésnyi űregben?

Mi a nap fénye eszméink világossága ellenében s azokat is elsötétíthetné egy vékony réteg gyeptakaró?

Mit keresne az én sugaras, égbenjáró, minden sötétől irtó jobbik énem a tátongó földüregben?

Mosolygó arccal, szememben egy test nélküli világ álmodó sejtésével állok egy most hantolt sírnál. Engem is majd ilyen

lakás vár valahol. Ilyen szűk, ilyen sötét, ilyen kicsiny.

S mért hogy nem félek tőle?

Tudom, óh csalahatatlantul megmondja lelkem önmagának a lét és nemlét elemzését. Ami elmulhat belőlem, az nem is érdemes a megmaradásra. Munkás kezem örökszibadtság szoríthatja, szívárványos szemem irisét homályba burkolhatja a pusztulás sohse pihenő szelleme, de ha volt bennem valami, valami szép, valami jó, mely maradvást érdemel, azt nem is veheti be egy talpalatnyi űresség a föld kérge alatt.

S érzem, hogy menyegzőruhás lelkem mélyén fölgyulladnak az örökkévalóság őrtüzei s halk, bűgő orgonás szóval megyek a nap, a világosság, a havas ormok felé. Ki az időből, ki a térből, ki a létből. Ez a két lépésnyi tátongó űr mérhetetlen magasba visz.

Csak ha az utolsó földhöz kötő kapocs is elszakad, indulhatok céloim felé.

S ez az utolsó kapocs egy kicsi domborodás a föld színén. Ez a végállomás.

S mint a hosszú úttól fáradt utas üdvözli az utolsó megállót, úgy nézem én is kutató, fürkésző szemmel ezeket a nyitott, hívogató sírokat. Ezeket túl van az élet, a szép, a jó örökkévalósága, az örök nap, a világosság világossága, a havas ormok legmagasabbika.

Ide törekszem én, ide kell érnem s ide is fogok érni, mert én a magasba nézők közül vagyok.

Halottak napján.

Lesárgult mezőkön hulló, zörgő levelekből szövik a természet halotti köntösét, míg a zord, zimankós tél hava lesz a szemfödő, mely ráborul és eltakarja az elárult, megdermedt világot. Tavasszal aztán új ünnepi köntösében új életre ébred minden éppen úgy, mint a sír mélyébe dől földi halandónál. Ha kialszik az élet mécsvilága, hitünk, meggyőződésünk szerint: új világ fényes hajnala sugárzik felénk, vagyis a halál után

Honnan vették e képet? A természetből, mely a mulandóság felé törtet és megnyugszik az enyészetben. A virág kizöldül, bíbót hajt, magot érlel, aztán lekonyul és elfonnyad: megnyugszik az enyészetben. A haldokló állat szemében még senki sem látta a remény vagy kétségbeesés jeleit. Megnyugszik az enyészetben, mert meg kell nyugodnia. Örökös születés és örökös halál a természet képe: a bölcső csak az első állomás az útna a koporsó felé.

Az ember nem él örökké. „Fut az idő — mondja a költő is — fut, mint egy örült: egyik kezében bölcsőd pólyája van, a másikban koporsóra szemfödél.“ De mily különös. Nem úgy, mint a többi lény, mely megnyugszik az enyészetben: az ember küzd az elmulás ellen. Ő az egyedüli a természetben, aki föllázad és azt mondja az enyészetnek: Non serviam. Nem szolgálok neked. Minek is nyúlik ég felé ott Egyiptomban az a sok piramis, amely évezredek eseményeinek néma tanuja? Minek, ha nem azért, hogy régletűnt századok emberei megörökítsék nevüket az utókor előtt? Hogy küzdjenek az enyészet ellen? Minek az a sok obeliszk, diadalív, diadalkapu, minek az a sok mauzóleum és márvány-emlékkő, ha nem azért, meri hangosan ültakozunk az enyészet ellen? Tovább akarunk élni, legalább az utókor emlékezetében.

Mindennapi életünk is örökös küzdelem az enyészet ellen. Nem akarunk elmúlni s amennyire tőlünk függ, megörökít-

jük magunkat mindenütt. A kis fiú befaragja nevét az útszéli fába és örül, hogy azt mások is elolvassák. Küzd a feledés ellen. Emléket kérünk és adunk egymásnak és jól esik, ha valaki évek múlva is megemlékezik rólunk. Küzdünk a feledés ellen.

De még inkább küzdünk az idő sokat emlegetett vasfoga ellen. Szépség, ifjúság, boldogság! Varázsszó mind a három. De mit ér, ha mulandó? Azért e téren folyik a legelkeseredettebb harc a mulandóság ellen. Gyerekes küzdelem talán, de elkeseredett. Egy ritka szépítő-szer, egy fölmagasztalt csoda-kenőcs a hajhullás ellen, micsoda szenzáció gyakran az újságokban! Hiú ábránd, az igaz, mert az idővel birkózni nem lehet. Amde még ez a hiú ábránd is gyönyörűen igazolja, hogy szívünk ideálja örök szépség, örök ifjúság, örök boldogság. Lelkünk a mulandóban meg nem nyugszik: állandó, maradvandó után eped.

Csakis innen értem, miért oly megnyugtató az a könny, mely a keresztény arcáról szereteteinek sírjára gördül. Csakis a kereszténység nyújt maradvandót s irányítja a szívet az örök ideál felé. Minden egyéb életfölfogás űresen hagyja a lelket, mert mulandót ígér, olyat, ami csak átfolyik a szíven és nem hagy hátra más nyomot, mint a szív tátongó vágyait. Az az eltört korsó a pogányok sírján könnyeket facsar, de csak a reménytelenség könnyeit. Hisz minden elvész nyomtalanul, mint a törött korszóból kifolyt víz az iszapos talajban...

a feltámadás napja ragyog reánk. Bizonyára a tanításnak és a tapasztalatnak ez a szembe-tűnő hasonlósága okozza, hogy a természet haldoklása is saját halottainkat juttatja eszünkbe. És amikor halottainkról elmélkedvén, azok lelki üdvéért imádkozunk, úgy valamennyien, különösen ebben a rémes, háborus világban önkénytelenül, megdöbben lélekkel, a halálra is gondolunk, mely bármely percben minket is utolérhet; és ezen gondolat után szoros láncolat gyanánt, föltétlenül kell, hogy eszünkbe jusson aztán a sirontuli örök élet!!!

A „vizontlátás“ szóra eszembe egy szép, megható kép. Leirom. Élt egyszer egy híres szobrász, akinek áldottszívű felesége s kis okos fiacskája volt az ő mindene ezen a földön. Boldogan éltek. Boldogságukat azonban megzavarta az anyának váratlanul történt megbetegedése. Érezte az anya, hogy hamarosan befejezi földi életét. Az utolsó napon épp a karosszékekben ült, a nyitott ablaknál, mikor a kis fia bejött. Ölébe vette fiacskáját, szívére szorította kis szöke fejét s azt mondta neki: „Kis fiacskám, a Mamucit hívja a jó Isten a mennyországba. Én szót fogadok a jó Istennek s elmegyek. De a mennyországból is mindig egyetlen fiacskámat fogom nézni s érte fogok imádkozni. És ugy-e én kis „mindenem“, te is sokat fogsz gondolni a kis Mamucidra, fogsz érte imádkozni és nagyon jó leszel, hogy te is eljöhess a jó Istenhez s találkozhass velem a mennyországban?“ A kis fiucskának nem jött hang a torkára; két nagy szeméből kicsurrant két forró könnycsepp: ez volt a válasza. Azután átölelte édesanyját s nagyon hosszan megcsókolta. A Mamuci végül azt mondta: „A vizontlátásra“.

A szoba végéből mindezt végignézte a híres szobrász. Majd megszakadt a szíve. Mikor azután a Mamuci lelke a jó Istenhez szállt, a temetőben sirja fölé odavéste gyönörű fehér márványszoborba az édesanyját, amint bucsuzik szözi fiacskájától s alája véste: „A vizontlátásra“. A haldokló

Az első keresztények is véstek szimbolumot sírjaikra. Oly megható olvasni a katakombák sírfőiratait: Serva Christi Theonilla, Famulus Domini Lucius: vives; Theonilla, Krisztus szolgáló leánya, Lucius, az úr házi szolgálója: élni fogsz. És ezalatt az egyszerű kőbe vésvé a jelkép: egy horgonyalakú kereszt. Kereszt és horgony. Mily sokatmondó jel ez! Ki akarták fejezni ezáltal, hogy az ő életfölfogásuk dacol a mulandósággal. Hogy valamilyen horgonyzó hajóról, úgy az ő hitükben is semmi, de semmi sem vész el az élet tengerén, még a szenvedés sem. Hogy az élet ingó hajjain van egy szilárd pont, amely nem engedí őket a kétségbeesés örvényébe sodortatni: az örök élet reménye...

Hazafelé megyek a temetőből. A zajos nagyvilági élet forgatagába. Lelkemben megszólal egy búskomor hang, mely a 80 éves atheista Humboldtöt citálja: „Az élet a legnagyobb ostobaság. Vajha tudnók legalább, miért vagyunk ezen a világon. De minden körülöttünk egy nagy talány és a legszerencsésebb az, aki hülyének született“... És felelve rá megszólal bennem újból egy hang, egy szebb és igazabb, mely azt mondja lelkemnek: „Nem. Az élet nem ostobaság és nem tragédia, hanem egy komoly, elszánt, felelősséggel járó utazás az örökkévalóság felé, ahonnan a föltámadás harangja bátorítóan kongja felénk: „Küzdj és küzdve bízzál.“

Szőrmeárunknál forduljunk megbízható szücskhöz.

Ajánlom a n. é. közönségnek mindennemű szakmámba vágó munkák mérték és divat után való elkészítését.

BUMMER FERENC
szücs- és szőrmeáru
Sopron, Erzsébet-utca 16.

Szőrmeárunknál forduljunk megbízható szücskhöz.

Javítások a legpontosabb kivitelben a legolcsóbb árak mellett készíttetnek.
Szőrmeujdonságok raktára

anya igazat mondott fiacskájának s a szobrász örök igazságot vésett a temető síremlékére...

A temetők csendes birodalmába ma is nyüzsgő zarándoklás indul, ahol a sirokról integető fűszálak, sárga levelek és fájó sóhajok, mintha csak azt suttognák a szomorkodók fülébe: egy a sorsunk — az elmulás; de ha el is fonnyadtunk, el is pusztultunk, él bennünk mégis a reménység, hogy újra föltámadunk. Föltámadás után pedig viszont látjuk egymást.

A csatatérre is hányan mentek abban a reményben, hogy viszontlátják szeretteiket és fönt északon vagy délen a hazáért meg kellett hallniok. Hősi haláluk révén azonban élni fognak örökre történelmünk lapjain, az örök szeretet jegyében, a nemzet szívében. Ez a közös sors, a hazáért feláldozott élet, ez a közös halál s ez az örökös szeretet szolgáljon a fájdalomtól mélyen sujtott lelkek némi vigaszára; de eltöltheti lelküket büszkeséggel is. Ezeknek ott a temetői kereszt, mely az ég felé mutat, hogy ott fönn újból találkozhatnak, szeretteiket babérral övezve, a megdicsőültek honában újból viszontláthatják.

Ma, hogy a halottak napja van, gondoljunk a fönt vázolt képekre és gondoljunk szeretettel az idegen földben nyugvó testvéreinkre is, akiknek legtöbb esetben jelentelen sírhalmát sohasem fogja fölékesíteni a szeretet. A föltámadásig egyedüli ékességük lesz, amit a természet a saját halálában megoszt velök: fonnyadt pázsit és lesárgult levelek.

Gondoljunk tehát reájuk különösen azért, hogy jobban megértsük a Vörös Kereszt-Egyesületnek azon mozgalmát, melynek célja a sebesült katonák szenvedésén enyhíteni, a hátramaradottakat istápolni, segíteni, hogy katonáink nyugalomát legalább megkönnyítse az a tudat, hogy a haza gondolatán kívül volt még valami, mi őket nagy tettekre sarkalta s ez az övének gondolata és az itthonmaradottak tevékeny szeretete.

Mióta a világháborúnak több száz sebesültje találta meg városunk falai között a gyógyulást, mindenkinek volt alkalmuk meggyőződni, hogy ezeknek a nehéz időknek mennyire nélkülözhetetlen szerve a Vörös Kereszt-Egyesület, melynek jöltevő angyalai ugyszólván a szellem szárnyain teremnek ott mindenütt, ahol nem a kötelesség, hanem a leggyöngédebb szeretet tanácsolja a segítséget, a vigasztalást, az irgalmasságot.

Igy tehát a Vöröskereszt Egyesület az a fonál, mely legközvetlenebbül összeköti bennünket harcoló testvéreinkkel. Fet kell használnunk ezért minden alkalmat, hogy tehetségünkhöz képest mindnyájan ahhoz hozzájáruljunk, hogy ez a viszony minél erősebb és tartósabb legyen.

Halottak napja van. Ez a nap azonban ne csupán az itthon nyugvó halottjainkat juttassa eszünkbe, hanem a háborúnak hősi halált halt vitézeit és ezer veszély között tovább harcoló hőseit is, akiktől még érzéseinkben sem szabad elszakadnunk egy pillanatra sem. Az előbbiekért imádkozunk, az utóbbiakról pedig úgy emlékezzünk meg, hogy amíg halottaink kedves emlékének áldozunk, jövedelmünk egy részét most a mi érettünk küzdő vitéz katonáink éhező családtagjainak felsegélyezésére s a Vöröskereszt Egyesületnek adományozzuk.

Rajta tehát a legfontosabb, legszükségesebb jótekonyságra! Ma nem köthet le minden áldozatkészséget itthoni halottjaink emléke. Ma mindent meg kell osztani azokkal, akik életük kockázatásával köszönnek meg minden segítséget s ha messze tőlünk meghalnak, sírhantjukból virág nyílik — a mi szeretetünk s az ő haláljuk virága.

Halottak napja van. Amidőn tehát a temetőben égő gyertyák s virágos sirok között járunk, teljék meg lelkünk virága halottjaink iránt nemcsak buzgó kegyelettel, hanem a vitézül küzdő katonáink és hozzá-

tartozó családjaik iránt is résztvevő szeretettel, áldozatkészséggel és ezen emberbaráti szeretet hangjának fénye kíséren minket minden cselekedetünkben, mindvégig, hogy amíg halottainkért, katonáink s hazánk győzelmeért esdve imádkozunk, segítsünk is azoknak hozzátartozóin, akik érettünk, a hazáért a csatatéren vértüket ontván életüket is feláldozzák, hogyha esetleg babérovezte homlokkal nem is láthatjuk őket már viszont itt lenn a földön dicsőségben, győzőn legalább szeretett hazánk az ellenségben, és a Kereszt fényében, általunk itt lenn mindent megtéve, nyugodt lélekkel legyen megelégedett, boldog a „viszontlátás” — fönn az Égben!

—őí.

A világháború.

Ismét új hadállásban.

Lemondó hangulattal fogadják a hirt és azt hiszik, hogy az „új hadállás” csakugy mint a „tülerővel való szembenállás” emlegetése egyszerű leplezése a vereségnek. Oroszország emberanyaga legalább jelenleg még kifogyhatatlan. Az oroszok meg tudták hosszabbítani Varsótól nyugatra az amugy is rengeteg nagy, már több mint 400 kilométer harc vonalat. Orosz-Lengyelországban harc vonalunk kinyújtása az orosz tülerővel szemben erős, új haderőt igényelt volna, amivel jelenleg a helyszínen hadseregeink nem rendelkezhetek. A bekerítés veszedelme ellen való védekezés szükségessége parancsolta tehát az új hadállásokba való elhelyezkedést. Vereségről tehát szó sincs. Sőt mint a hivatalos jelentések mutatják, orosz foglyokat is bőven ejtettünk. Az orosz tülerő tényével azonban folyton számolni kell és a végzetes hibát éppen akkor követné el vezetőségünk, ha pillanatnyi bravuros sikerekért kockáztatná a döntést. Az Orosz-Lengyelországban végbemenő új elhelyezkedés tehát, mely a bekerítést hiúsítja meg, semmi nyugtalanságra nem adhat okot. A pozitív eredmények biztatók és legalább is olyanok mindenütt, Orosz-Lengyelországban is, melyek pesszimizmusra okot nem szolgáltatnak.

Turkán túl vertük az oroszokat.

Ungvár, október 30.

Uzsok, valamint ettől északra Sianki változatlanul a mienk, és csapataink, melyek — mint Höfer vezérőrnagy hivatalos jelentése mondja — a Turka irányában megkísérelt orosz előnyomulást sikeresen visszaverték, most Turkától 3 kilométerre északra állanak.

Orosz csapatösszevonás a Pruth völgyében.

Beszterce, október 30.

Az oroszok Csernovicból való kivonulásuk után ettől keletre körülbelül husz kilométernyire elsáncolták magukat és onnan próbálnak támadásokat intézni csapataink ellen, anélkül azonban, hogy egy lépést is előre tudnának haladni. Orosz csapatösszevonások is történtek a Pruth völgyében Kolomea felett.

73.828 orosz fogoly.

Az északkeleti harc szintéren csapataink három hét alatt 13.500 orosz foglyul ejtet-

tek és harminc ágyut és harminckilenc gépfegyvert zsákmányoltak. Összesen: 73.828 foglyunk van. (Hivatalos.)

Stary-Sambort kiűritették az oroszok.

Turkán túl volt nagyobb ütközetünk az oroszokkal. Az ütközetben visszavetettük az ellenséget, amely kénytelen volt visszavonulni.

Megbízható jelentések szerint az orosz csapatok kivonultak Stary-Samborból. A vasut most már akadálytalanul közlekedik egészen Turkáig. Tovább azért nem mehet, mert az oroszok felrobbantották a turkai vasuti hidat.

608 szerb holttest.

Csapataink Ravnjenál futásra kényszerítették a szerbeket, akik a Ravnjből kiinduló és heteken át megerősített betonozott hadiutra vonultak vissza.

Az ütközetben szinmagyar népfelkelőink négyszer intéztek szuronyrohamot a betonfedezékekből lövöldöző ellenségre. A betonárkokból 608 szerb katona holttestét emelték ki, azonkívül pedig sok katona sebesülten fogságunkba került. Az árkokban rengeteg sok lőszer és fegyver is maradt. Csapataink megszállották a beton országutat, aztán megtisztították a szerbektől az Omerov-Cardaknál nyugatra bekönyöklő Drina-szegletet, az ugynevezett Parasicát és onnan a szerb partvédő csapatokat kiszorítva, megtámadták és elfoglalták Szerb Racska községet, utána pedig folytonosan előnyomulva megszállták Crnabara, Sovljak és Glogovac egymásba épített községeket.

A németek megtámadják az egész francia frontot.

Berlin, október 30.

A Matin hirt ad arról, hogy a Havreből érkezett jelentések szerint a belgák az Yser mellékén kénytelenek voltak meghátrálni a németek támadása elől. A németek offenzívája az Aisne mellett erősen érezteti hatását az Yser vidékén folyó harcokra. A német hadvezetés szemlátomást az egész fronton rövid időközökben meg akarja kezdeni a támadást, hogy így kiderüljön, hogy hol van a franciák megsebezhető pontja és azután ott-áttörje az ellenséges frontot.

Dünkirchen már nem tartható.

Nagy az aggodalom Dünkirchen sorsa miatt. Párisban és Bordeauxban úgy vélekednek, hogy Dünkirchen a legrövidebb idő alatt el fog esni.

A németeknek sem lesz könnyű ez a győzelem, nem annyira azért, mert Dünkirchen jól van megerősítve, hanem főleg azért, mert könnyen víz alá borítható.

A német sereg Calais ellen.

A németek előnyomulása és átkelése az Ysercsatornán négy nap óta tart. Oosbrügge és Handschoothe között egyenes uton Calais felé állanak a német sereg előcsapatai.

A németek győztek Dixmuidennél.

A szövetségeseknek Dixmuidennél megerősített hadállásaiból most már csak romok maradtak. A angolok és a franciák hihetetlenül kemény védekezése után a németek győzelmet arattak.

Hétszázötven német katona megszállotta Tournhoutot.

Török hadihajók orosz kikötőket bombáznak.

Berlin, október 29.

Hiteles források után: ma délelőtt a Fekete-tengeren az orosz flotta megtámadta a törököket. Ez ütközetben egy orosz aknakerakóhajót és egy torpedóuzót a törökök elsüllyesztettek. Egyben pedig a törökök egy szénszállító gőzöst 13 tiszttel és 87 emberrel elfogtak. Végül pedig Sebasztopolt sikerrel bombázták.

Délelőtt fél 10 és fél 11 óra közt egy háromkéményes török cirkáló ágyuzta Feodosia városát és a vasutállomást, megrongálta a székesegyházat, a görög templomot, a raktárakat a kikötőben és a mólókon. Egy katona megsebesült. Az orosz külkereskedelmi bank fiókja lángbaborult. Fél 11 órakor a cirkáló délnyugati irányban eltávozott.

A „Hamidie“ török cirkáló Novorosszjsk elé érkezett s felszólította a várost a megadásra és az államvagyon kiszolgáltatására, azzal fenyegetőzván, hogy ellenkező esetben bombázni fogja a várost. A török konzult és hivatalnokait letartóztatták. A cirkáló eltávozott.

Feodosia a krimi félsziget keleti partján van és Sebastopol mellett a legnagyobb megerősített helye a félszigetnek. Novorosszjsk a Kaukázus nyugati partvidékén megerősített hely és nagyon fontos petróleum-kikötője a kaukázusi naftaforrásoknak.

Idegen sirban. *)

Krausz Emánuel őrnagyról.

Gyönyörű erdőség
Koszorúzza sírját,
Örök madárénekek
Gyászolóan sír át,
Höl a hős eleste
Másvilágba vitt át.

Fejüket meghajítják
Könnyes vadvirágok...
Szentjánosbogárkák
Fénylik a fákyátok,
De a hősnek már csak
Sírhalomát látjátok.

Nem is a sírhalomát,
Csupán csak a helyét,
Hová vad harc után
Pihenőre tették;
Ti tudjátok már csak
Az ő híres nevét.

Ott csak ti tudjátok.
Itt meg a hír ajkka.
Késő századoknak
El is mondogatja,
Mily hőst őriz ott a
Névtelen sír hantja.

Ha nem hoznák vissza,
Visszaszáll a lelke,
Mert a haza földjét
Be megérdemelte:
Hiszen a halálát
Hazájáért lelte.

Fektessék itthon
Akármí kis zúgba,
Ahol nincs madárdal,
Se erdő, csak dudva,
Felétek a hálát
Lelke úgy is súgja.

Legszebb sírja lehet
Az idegen földön,
Legcsunyábbra vágyik,
Csak, csak hazajöjjen
S itt szálljon imátok
Erte mindörökkön!

Szép nemzeti zászlónk
Legyen szemfedele,
Mivel avval halt meg,
Az volt a mindene...
Sírjába e verset
Rózsaként vetem be.

Szepessy László.

*) Mutatvány a jeles költőnek most megjelent kötetéből. Ára 1 kor. Bővebbet hireink közt.

Hirek.

Kitüntetés. A király három soproni ismerősünket a katonai érdemkereszttel és hadiékímmennyel tüntette ki: Szakácsi Csorba József 3. és Henriquez Vince és Babics Gyula 9. ezredbeli huszárfőhadnagyokat.

Halottak napján, november hó 2-án, a Szt. Mihályról címzett plebánia templomban d. e. 10 órakor lesz az ünnepélyes gyászmise. Megelőzőleg, november hó 1-jén, esti 5 órakor pedig szentbeszédet és énekes gyászlitániát tartanak ugyanabban a templomban.

Rátz Ottó dr. †. (1857—1914) Hosszú, súlyos szenvedéstől váltotta meg a halál Rátz Ottó dr. ny. soproni kir. táblabíró. Öszinte részvéttel fordul mindenki a mélyen sujtott család felé. Rátz Ottó dr. mint bíró hivatalosa magaslatán állott. Puritán gondolkodás, emberszeretet és szigorú igazságosság jellemezték ebbeli tevékenységét. Évek hosszú során át ő vezette a soproni kir. törvényszék büntügyi tárgyalásait. Tapintattal párosult erélye és a tárgyalások körültekintő, sima vezetése köztisztelést keltett mindazok körében, akikkel együtt az igazságot kereste. Lelkiismeretes, buzgó működését hivatása körül előljárói is mindenkor elismerték. Rátz Ottó dr. ny. kir. táblabíró hült tetemeit az Alsólőverben lévő villában helyezték ravatalra. Szombaton délután négy órakor volt a temetés, melyet Gyurátz Ferenc a dunántúli ev. egyházkerület püspöke végzett. Ő mondta a búcsúbeszédet, melyben régi barátját és munkatársát búcsúztatta.

Három milliós adomány. Csodálkozunk ugyebár ezen impozáns szám fölött? Vajjon ki adhatja? Az, akinek van. De hányan vannak, kik adhatnának és nem adnak. Am a katolikus papság megint az ország nagyjavadalmasai és nagytőkésai között a haza szorongatott napjaiban jó példával jár elő. Tudvalevő, hogy a háború kitörése óta minden egyházi nagyjavadalmas sok ezer és tízezer koronával járult hozzá a hadviselés céljaihoz, hogy pl. a szent Benedek-rend 200.000, a zirci-rend 80.000, püspökök és káptalanok egyenkint 50—20—10 ezer koronát, a hercegprimás már eddig 100.000 koronát adott a haza oltárára. A jótékony-ság ezzel szemben nem merült ki és súlyos gondok árán most újra olyan áldozatot hoznak, mely párját ritkítja a haza történetében. Csernoch János biboros-hercegprimás köriratára a püspökök, káptalanok, javadalmas apátok és prépostok elhatározták, hogy kongrua-hozzájárulásuk aránya szerint föl-osztva, 3 millió koronát adnak ismét hadicélokra s ezt az adományt mielőbb illetékes helyre is juttatják. Ha a világi nagybirtokosok és nagytőkésék szintén megadóztatnák magukat annyira, mint a magyar főpapság, akkor igazán elmondhatnánk, hogy Magyarország birtokosai minden tekintetben megérdemlik a magyar nép és magyar haza háláját.

A bécsi dombon levő Vörös Kereszt megszentelése. Városunk közkedvelt sétahelyén, a bécsi dombon, már régi idők óta áll az u. n. vörös kereszt, amelyet őseink emeltek kegyeletből abból az alkalomból, hogy e helyen halálos kimenetelű szerencsétlenség történt. Hosszú időn át szolgált és szolgál pihenőül ez a hely az arra vonuló kismartoni búcsújáróknak és kirándulóknak s a gyermekeknek is kedves megállapodó helye. Ehhez a keresztbe jött ki naponkint Simon Aranka úrhölgy s a kereszt tövében végezte ájtatosságát. Hogy mennyire kedves helye volt ez neki, kitűnik abból, hogy végrendeletében hagyományt tett a kereszt jó karban tartására. Zehetbauer Ottó dr. prépost plébános úr Heimler dr. rendőrfőkapitány, mint a szépitő egyesület elnöke és Stornó Ferenc festőművész úr közreműködésével és segítségével az eddigi fakeszt helyett díszes kőkeresztet állított, amelyet Hild kőfaragó készített s amelynek Krisztus képét Stornó úr festette ingyen. Ezt a szép keresztet szentelte meg plébánosunk mult vasárnapon nagyszámú hívő jelenlétében, akik körmenetileg vonultak oda a szt. Mihály templomból. A megszentelési szertartás előtt a plébános szokott* ékeszólásával gyönyörű beszédben mondta el a vörös kereszt történetét és a kereszt buzgó követésére intette a híveket ebben a háborús 1914.-iki évben. A szertartás befejeztével körmenetileg vonultak vissza a jelen voltak a Szt. Mihály templomba, ahol áldással fejeződött be az ünnepély.

Temetés. Pénteken délután helyezték örök nyugalomra Rezek Istvánnét, a soproni kir. jbiróság közkedvelt telekkönyvvezetőjének nejét általános részvét mellett. Az impozánsan megnyilvánult nagy részvét különösen a gyászoló férjnek s apának szólt, akinek reményteljes fiát is nem régen ragadta el a halál. Hisszük, hogy a mélyen sujtott férj aki kezdet óta buzgó tagja a soproni férfiak Mária-kongregációjának, hitében meg fogja találni a szükséges lelki erőt e nehéz csapások elviselésére. A virágokkal elhalmozott koporsót a gyászoló családon kívül a törvényszék és járásbírószék tisztviselői, élükön Schneider Gábor kir. törvényszéki elnök, Élő Ferenc kir. táblabíró, Desits Gyula kir. járásbíró, Schwartz Alfréd dr. ügyvéd, vármegyei-és pósthivatalnokok követték. Az egyházi szertartást Gaensthaler Nándor püspöki tanácsos tartotta.

Sopronbánfalva. Pénteken tartottuk a gyászmisét első elesett polgártársunkért, Herr Ferencért. A 11. tüzezrednél mint

szakaszvezető szolgált s az északi harctéren Gerow-nál egy srappell szakította szét. Bánatos özvegyet és két árvát hagyott hátra. Benne Herr Ferenc, posta- és táv. segédhivatali h. vezető Sopronban édes fiát gyászolja. A gyászmisén az iskolás gyermekek is részt vettek s buzgó tanítójuk, Füzy Fábrián vezetése alatt megható egyházi énekeket énekeltek.

Halottak napja. A kat. temetőket látogató közönséget figyelmeztetjük, hogy a temetői kapukat mindszentek- és halottak napján pontban 7 órakor este bezárják.

Városi közgyűlés. Csütörtökön tartották az október havi közgyűlést, amely ezuttal kevés különösebb tárgyat intézett el. Az ülés napirendje előtt Baán Endre dr. főispán kegyelettel emlékezett meg a képviselőtestület két elhunyt tagjáról: Kremszner Károly gazdáról, ki a harctéren halt hősi halált és Rátz Ottó dr. kir. ítélőtáblai bíróról, ki e napon hunyt el hosszú betegeskedés után. Emléküket jegyzőkönyvileg megörökítik s a családnak részvétét tolmácsolja a közgyűlés. Zsombor Géza a napirend előtt a mindinkább fokozódó drágaságot tette szavá s megnyugtató kijelentést kér a polgármester úrtól arra vonatkozóan, hogy mit tett ennek megakadályozására. A polgármester kijelenti, hogy ezen országos jellegű jelenségen külön intézkedésekkel nem lehet segíteni, de a maga részéről is megsürgette a kormánytól a maximális ármegállapítást s indítványozza, hogy a képviselőtestület is intezzen hasonló fölíratot a kormányhoz. Zsombor Géza ezt a kijelentést nem vette tudomásul, hanem részletesebb és intenzívebb intézkedéseket kér. A képviselőtestület elhatározta, hogy a fölíratot elküldi, továbbá a pénzügyi és esetleg más bizottsággal együtt el fogja intézni ezt az ügyet. — A járványkórház és a házbérfillérügyekben érkezett miniszteri leiratokat tudomásul vette, Bácsmegeye átiratát, az ellenséges államok ipari cikkeinek bojkottálására vonatkozóan pártolja stb. A megüresedett 31 mandatum betöltésére a választások december 6-án lesznek. Ezeken az ügyeken kívül még nyugdíjügyeket intézett el a közgyűlés a tanács javaslatai szerint. Ezzel a közgyűlés véget ért.

Hirtelen halál. Pénteken este fél 7 órakor Ráth Bódog, az első magyar általános biztosító társaság nyugalmazott tisztviselője a Domonkos atyák temploma előtt, ahol litánián volt, hirtelen rosszul lett s vérömlés következtében, mielőtt orvos és mentők jöhettek volna a zárdába, ahova beszállították, kiszervenedett.

Virágos vonattól a vöröskeresztesig. Szepessy László váci főgimnáziumi tanár mint tartalékos hadnagy a királygyilkos népesség ellen szintén lent küzdött Szerbiában. Ottan irt költeményeit szedte most csokorba, ahogy onnan mint sebesült visszaérkezett. A könyv a minap látott napvilágot. A fővárosi lapok mind szeretettel emlékeztek meg róla; nem is csoda, mert gyönyörűséggel olvastuk a kedves, szép, lelkes költeményeket. Jeles tollú vallásos költőnk kiváló tehetségéről szükségtelen eklogákat zengeni; a már megjelent 5 művéről is a legnagyobb elismeréssel emlékezett meg a kritika. Mint értesülünk, szeretett költőnk, bár mindig még beteg, de mégis már ismét visszament Szerbiába; ezért a megrendelések a szerző nevéhez intézendők. (Vác, Báthory-utca 1.) Tekintettel a jótékony célra is, melegen ajánljuk a díszesen kiállított szép kötetet olvasóink szives figyelmébe. Ára 1 korona. Megrendeléseket szerkesztőségünk is szívesen közvetít.

Iparkamarai közgyűlés. A gyűlésen a kamarai kerület minden vármegyéje képviselve volt. Ulllein József kamarai elnök lendületes szavakban emlékezett meg a válságos időkről és a kamarai hivatalnak arról az állandó igyekvéséről, hogy e mozgalmas időkben feladatait a legjobban oldja meg.

A közgyűlés helyesléssel vette tudomásul, hogy Forster Gusztáv kamarai beltág indítványához képest gyűjtést indított, melynek eredménye a kamara nevében jegyzett 4000 K-val már 10.000 K körül jár. A napirend első tárgya Győr városának a Budapesttel való gyorsvonati összeköttetés helyreállítását sürgető körirata volt. A kamara készséggel csatlakozik e mozgalomhoz és egyidejűleg lépéseket tesz a déli vasút üzletigazgatóságánál és a Nagykanizsa-Bécsújhely közt járt 301. és 302. számú gyorsvonatok közlekedésének újból való megindítása érdekében. — A Soproni Kereskedők Egyesületének a külföldi áruk bojkottjára vonatkozó indítványa némi vitára adott alkalmat, melyben id. Wolf Lipót nagy határozottsággal képviselte azt az álláspontot, hogy ne gazdasági harc legyen a mozgalom, hanem komoly akció a háborút követően megalapozandó gazdasági berendezkedés kérdésének lehető legkedvezőbb megoldására. A kamara feladata nem lehet más, mint ez irányban mozgó gyakorlati javaslatoknak illetékes helyre való eljuttatása. Minthogy Spiegel Szigfrid kamarai alelnök felszólalása szerint az egyesület meg az ügyet előkészítő kereskedelmi szakosztály is ugyan ezt jelölte meg törekvései céljaul, a vitának hamar vége szakadt. — A soproni kereskedő-tanonciskola anyagi támogatása kérdésében a közgyűlés azt határozta, hogy érdemlegesen csak akkor nyilatkozhatik, ha az iskola állami támogatása kieszközöltetett. Egyedül az állam hozzájárulása teheti lehetővé az iskolai oktatás ingyenességét. E hozzájárulás nélkül a helyi érdekképviseletek erős megterhelése után is csak tandíjmérséklés volna elérhető, ami pedig féleredmény volna. — A kereskedelmi és ipari szakiskolai ösztöndíjak tekintetében a közgyűlés az intézkedés jogát az elnökségre bizta. A kamara költségvetése szokott bőkezűséggel 10.000 K-t szán ily ösztöndíjakra. Ez összeg keretében kell az elnökség intézkedéseinek is mozogniok. Végül indítványt terjesztett elő az inasiskoláknak a háború ideje alatt való szünetelése kieszközölése érdekében. A kamarai titkár megnyugtatta a felszólalót, kijelentvén, hogy miniszteri rendelet szerint az iparos- és kereskedő-tanoncok közül az iskolabajjárás kötelezettsége alól egészben vagy részben fölmentettek azok, akik oly üzemekben vagy műhelyekben dolgoznak, hol katonai szállításokkal vannak igénybevéve, vagy amelyeknek tulajdonosa, vezetője, vagy a segédek nagyobb része katonai szolgálatra behivatott. A fölmentést méltánylandó esetekben a tanonciskolák igazgatóságai saját hatáskörükben adják meg. Az iparhétóság vagy a kerületi kir. iparfelügyelő fölhívására azonban a fölmentés föltétlenül megadandó. Ez a kivételes intézkedés persze csak a háború tartamára bir érvénnyel.

Sopron éjjel. Hogy a „Sopronvármegye“ egy konkrét eset kapcsán a soproni hírhedtebb éjjeli mulatóhelyek rendőrhatósági megrendszabályozását sürgette, azért a szerkesztőséget mi szivből, melegen csak üdvözölhetjük, mert tudjuk: „minden ország támasza, talpköve a tiszta erkölcs, mely ha megvész, Róma ledűl s rabigába görnyed.“ És tudjuk, hogy Sopronban bizony voltak oly sötét sikátorú kávéházak, fülledt levegőjű undok lebuja, melyeknek mitsém ártana, ha a 42-es mozsarak lövegeit biztos kézzel azok felé irányítanók. Hogy ezek ma még léteznek-e s ott mily ocsmány szórakozás dívik, annak a megállapítása, már a konkrét eset megvizsgálása alapján is, a rendőrhatóságnak a hatáskörébe tartozik. Hogy pedig más városban milyenek, esetleg hitványak-e az erkölcsök, ahoz nekünk semmi közünk; követni semmi esetre sem akarjuk. A fattyuhajtásokat pedig, amennyire csak lehet, nyíráljuk. Örömmel értesülünk, ezen ügyben a vizsgálat már folyamatban van.

Tejellátásunkhoz. Tej fogyasztó közönségünk nem is sejtí, milyen veszedelmet

enged házába, ha ismeretlen származású tejet vásárol. A tej ugyanis a legkényesebb élelmiszerek egyike s összetételénél fogva a legjobb táptalaja különböző bakteriumoknak, melyek a tisztátalan tehénről, istálló levegőjéből, fejőszemélyzet kezéről egyaránt kerülhetnek a tejbe. Tudományos kísérletek és vizsgálatok bizonyítják, hogy ha a tej termelésénél — értjük ezalatt a tehének etetését, az istálló tisztántartását, a fejés módját — az asepsis szabályait mellőzik, rögtön a fejés után 200.000—300.000 bakterium található 1 cm³ tejben, melyek bámulatos gyorsasággal szaporodnak, úgyhogy 3—4 óra múlva milliókra terjed a számuk már 1 cm³-ben is. Hogy ezek között számos káros bakterium is található, azt nem is kell külön hangsúlyozni. Ilyen a mi piaci tejünk, ilyen a házaló tejesasszonyaink teje, amin nem változtat ama körülmény sem, hogy vastag-e a föle vagy sem. S ezt a tejet különös előszeretettel vásárolja a mi közönségünk. Nem kutatja, tiszta istállóból, egészséges tehenektől származik-e, egészséges személyzet tiszta edénybe fejte-e, hol és hogyan lett megőrizve addig, míg hozzá került, pedig a tejkezelés minden lépése rendkívül nagy fontossággal bir egészségi szempontból a tej minőségére nézve, s minden mulasztás ezer veszedelmet jelent a fogyasztó egészségére. — Igaz, kellő mennyiségű megbízható uradalmi tej hiányában részben rá voltunk a megbízhatatlan teje is szorulva, de most, hogy a Soproni Központi Tejszövetkezet tejhygiene szabályainak megfelelően termelt és egészen a fogyasztóhoz való jutásáig megfelelően kezelt elegendő mennyiségű megbízható egészséges tejet hoz és kínál a fogyasztóközönségnek, reméljük, hogy tejellátásunk csakhamar megváltozik. Ugy értesülünk, hogy Herceg Esterházy uradalom, Rupprecht Olivér, Bauer Otto, Schreiner Jenő, Gróf Széchenyi, Gróf Berchtold, dr. Mesterházy, Ujhelyi József, Schüller Béla, Ganzoni Pál gazdaságai mind beléptek a fenti tejszövetkezet kötelékébe, s így a közönségünknek jó sokáig nem kell félnie attól, hogy nem tud elsőrendű tejhez jutni. A tejszövetkezet november 1-én már megkezdí működését.

A boldogasszonyi fogolytábor kibővítése. A mosonmegyei Boldogasszony községben felállított fogolytáborban egyre szaporodik a foglyok száma. Az eredetileg 10.000 fogoly részére készült tábor már zsúfolva van. A benne elhelyezett foglyok száma már most túlhaladja a tizezret. A fogolytábort most 20.000 fogoly részére fogják kibővíteni. Barakkokat emelnek s erre a munkára a foglyokat alkalmazzák. A boldogasszonyi táborban orosz és szerb foglyok vannak.

Az „Új Élet“ gyűjtése. Fölhívásunkra Mérei Kálmán dr. c. bencésigazgató a katonák hátramaradt családtagjainak fölsegeélyezésére 20 koronát adományozott. A polgármesterhez juttattuk.

Balf kénes gyógyfürdő forrásai páratlan hatásuak csúsz, köszvény és női bajoknál; lithiumos savanyuvize pedig vesebajoknál és tüdőhurutoknál a legjobb sikerrel alkalmazható. Felvilágosítást nyújt Balf gyógyfürdő igazgatósága, vagy a tulajonos: Wosinski István dr. örökös római gróf.

Elvbarátainkhoz! Kérjük közönségünket, elvbarátainkat, hogy minden nyilvános helyiségben, kaszinóban, egyesületben, kávéházban, étteremben, pályaudvaron, dohánytözsdékben, fodrásznál, és más üzletekben is követeljék a mi lapunkat, az ÚJ ÉLET-et.

Gabona-árak. Buza 37:50—39:00, rozs 30:00—30:50, árpa 24:00—24:80, zab 21:00—22:00, tengeri 24:00, széna 0:00—0:00, szalma 5:00—00:00.

Köszönetnyilvánítás

Mindazoknak, kik felejthetetlen drága halottunknak:

Rezek Istvánné

szül. Reiber Karolin

elhunyta alkalmából bármely módon is részvétük kifejezésével fájalmunkat enyhíteni igyekezték — fogadják ezúton hálás köszönetünket.

Sopron, 1914. okt. 31.

A mélyen gyászoló család.

Önkéntes árverés

Egy szoba és konyha berendezés, Vasuti sor 10. sz. alatt, 1914 nov. hó 3-án, (kedden) d. u. 2 órakor önkéntes árverés útján el fog adatni.



Szerdán, 1914. évi nov. hó 11-én.

Felhajtásra kerülnek: Lovak és csikók, bikák, hizlalt- és igás-ökrök, hizlalt- és növendék-marhák. Tenyész- és haszondisznó-vásár.

Minden szerdán és szombaton: **Nagy szurómarha-vásár.**

Weideni disznók, borjuk és birkák.

Figyelem!

A hadsereg és a haza iránt való szeretetet nemcsak belsőleg érezni, de külsőségeiben is kifejezésre kell juttatni! — Levélírás alkalmával tehát használja előszeretettel a hazánkért harcoló hármasszövetség jelvényével ellátott „Éljen a Haza! — Éljen a Hadsereg!“ felírásu levélpapírt és borítékot.

Ajánljuk továbbá a hadba-szálltakkal való levelezésre, külön e célra készített „Táboriposta“ borítékunkat, melyet, — úgy mint a kincstárit — a posta portómentesen szállítja.

10 drb. boríték (lehet „Tábori posta“ is) és 10 drb. finom levélpapír „Éljen a Hadsereg“ felírással, mind a kettő a hármasszövetségi jelvényvel ellátva 80 fillér.

Nagyobb megrendelésnél kereskedőknek vagy magánosoknak tetemes árengedmény.

Vidéki megrendelésnél a postadíjat mi fizetjük. Az összeg bélyegekben is beküldhető.

Tisztelettel:

Piri és Székely

könyvnyomda, könyvkötészet, vonalzóintézet
Sopron, Háromházs-tér 3. Megyei telefon 394.

Hová menjünk szórakozni?

Fel az „Alm“ vendéglőbe, mely a soproni közönség kedves kiránduló helye.

Liesingi sör, jó borok és izletes ételek, úgyszintén a legpontosabb kiszolgálás. Számos látogatást kér **Horváth Antal** „Alm“-vendéglős.

Géptörülésre alkalmas

elhasznált ruhadarabok kg.-ként 20 fillérével megvételnek. Kivánatra érte küldünk.

PIRI és SZÉKELY

könyvnyomda, könyvkötészet és vonalzó-intézet
Sopron Háromházs-tér 3.

Horváth József

hatós. enged. közvetítő-, cseléd-szerző-intézet és pincérügynök.

Sopron. Uj-utca 6. sz. Telefon 222.



Közvetíték eladást és vevést, házakat, birtokokat, vendéglőket, löwereket, kerteket, lakásokat és mindennemű személyzetet. — Tartok egyszersmind egy lakáshirdetőt kiadó lakásokra.

Hirdetések
e lapban nagy eredmény-
nyel járnak! Olcsó árak!

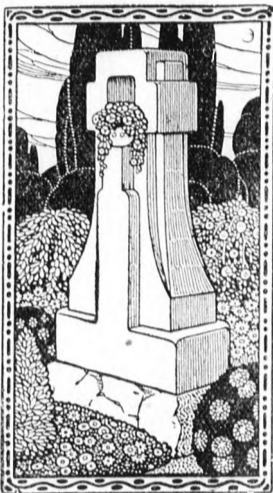
Kiadójog-tulajdonos: Csukovits János.

TÖPFL ANTAL

diszletfestő és mázoló

Szélmalom-utca 6. SOPRON. Rákóczy-utca 17.

Elvállal minden e szakmába vágó munkálatokat, mint templom-festéseket stb. minden kivitelben, a legegyszerűbbtől a legfinomabb és művészes kivitelig. Kivánatra tervrajz és költségvetés.



Alapítottatott 1835.

Alapítottatott 1835.

HILD LIPÓT

okl. kőműfaragómester és cementárúgyáros

Sopron, Kőfaragó-tér 5. szám.

Ajánlom magamat mindennemű épület- és szobrászmunka, oltárok, szószékek elkészítésére. — **Gazdag raktár kész sirkövekben.** — **Nagy raktár mindennemű beton- és cement-árúkbán.**

Habermann Gyula

díszmű-, norinbergi és játékarúkereskedő

Sopron, Várkerület 81. sz.

Telefon-szám 371.

Olcsó árak! —

Figyelmes kiszolgálás!



Legnagyobb választék

**iskola-
táskákban!**

és minden e szakmába vágó cikkekben! Kíváló minőség! Olcsó ár!

BECK KÁROLY

épület- és műlakatos, szabadalm. ablakszellőztető-készülék és önműködő zajnélküli ajtócsukó-készítő

BUDAPEST, VIII., József-utca 14

Mértékvétel végett sziveskedjék hozzám fordulni.

Ablakszellőztető ár:

Legnagyobb, legnehezebb és díszes 25 K
Rendes ablakok iskolák, intézetek, magánlakásokhoz 13 K
Könnyebb, szimpla ablakokhoz 9 K
Klozetablak 7-60 K

Ablakszellőztető készülékeimet a következő nevezetesebb helyeken használják: Nemzeti Kaszinó, Kereskedelmi minisztérium, ref. főgimnázium, m. kir. Ludovica, a Kispesti áll. elemi iskolákban; több kórházban, iskolában és vidéken is kivanónek bizonyultak. :: :: ::

Szabadalmi szám 16.794.
Költségvetések ingyen 15.000 drb már használatban